

Slovo života - Máj 2016

„A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľuďom a sám Boh – ich Boh – bude s nimi.“ (Zjv 21, 3)

Boh si od vekov prial žiť so svojím ľuďom, s nami. Hovoria o tom už prvé stránky Biblie, keď nám ho ukazujú, ako zostúpil z nebies, prechádzal sa rajom a rozprával sa s Adamom a Evou. A nestvoril nás vari kvôli tomu? Akú väčšiu túžbu má ten, kto miluje, než byť s milovanou osobou? Kniha Zjavenia apoštola Jána prechádza Božím plánom v dejinách a s istotou nám potvrdzuje, že Božie pranie sa v plnosti uskutoční.

On už začal prebývať medzi nami, odkedy prišiel Ježiš, Emanuel, „Boh s nami“. V súčasnosti, po Ježišovom zmŕtvychvstaní, sa už jeho prítomnosť neobmedzuje len na určité miesto alebo obdobie, rozšírila sa na celý svet. S Ježišom sa začalo budovanie novej a veľmi špecifickej spoločnosti, jedného ľudu zloženého z mnohých národov. Boh nechce prebývať len v mojej duši, v našej rodine či národe, chce byť uprostred všetkých národov, ktorých povolanie je vytvárať jediný ľud. Na druhej strane však naša súčasná mobilita mení samotné poňatie pojmu národ. V mnohých národoch sa teraz ich príslušníci skladajú z viacerých národností.

Veľmi sa navzájom medzi sebou líšime, či už farbou pokožky, kultúrou alebo náboženstvom. Často na seba hľadíme s nedôverou, podozrievavo a so strachom. Vedeť medzi sebou vojny. A pritom Boh je Otcom všetkých, miluje každého a všetkých. Nechce žiť len s jedným národom, každému z nás hneď napadne – „samozrejme s naším“ – a ostatné nechať napospas. Pre neho sme všetci jeho synmi a dcérami, sme jedinou rodinou.

Usilujme sa teda tento mesiac v duchu tohto Slova života oceňovať rôznorodosť, rešpektovať druhého a vnímať ho ako osobu, ktorá mi patrí: ja som ním a on je mnou, druhý žije vo mne a ja žijem v ňom. Začnime s tými, s ktorými sme deň čo deň. Toto je spôsob, ako dokážeme vytvárať priestor pre Božiu prítomnosť medzi nami. On bude potom strojcom jednoty, ochrancom identity každého národa a tvorcom nových spoločenských vzťahov.

Chiara Lubichová to vytušila už v roku 1959 a v jednom veľmi aktuálnom a neuveriteľne prorockom spise hovorí: „Keby ľudia jedného dňa, no nie ako jednotlivci, ale ako národy (...) dokázali odsunúť na druhé miesto vlastnú predstavu o svojej vlasti (...) a robili by to kvôli vzájomnej láske medzi štátmi, lebo Boh ju požaduje rovnako, ako požaduje vzájomnú lásku medzi jednotlivcami, ten deň bude začiatkom novej epochy, lebo živý Ježiš bude prítomný medzi národmi (...).“

Teraz je tu čas, (...) keď každý národ musí prekročiť vlastné hranice a hľadiť o kus ďalej; prišiel okamih, keď vlasť druhého musíme milovať tak ako svoju a náš pohľad musí nadobudnúť novú čistotu. Byť kresťanom neznamená len odpútať sa od seba samých. Od Kristových nasledovníkov sa dnes požaduje viac, musia mať kresťanské sociálne povedomie (...).

(...) my dúfame, že Pán sa zľutuje nad týmto rozdeleným a zmäteným svetom a nad národmi uzavretými do vlastnej ulity. Nadchýňajú sa vlastnou obmedzenou a neuspokojujúcou, no pre nich jedinečnou krásou, so zaťatými zubami si držia svoje poklady, aj veci, ktoré by mohli pomôcť iným národom, v ktorých sa umiera od hladu. Pane, daj, nech padnú prekážky, nech sa medzi krajinami rozprúdi neustávajúci prúd lásky so záplavou duchovných a hmotných statkov.

Dúfajme, že Pán má pre svet pripravené nové usporiadanie. Len on môže vytvoriť z ľudstva rodinu a zvelaďovať osobitosti každého národa preto, aby sa v žiare každého z nich, keď sa dá

do služby ostatným, zaskvelo jediné svetlo života, čo skrásľuje pozemskú vlasť a robí z nej predizbu večnej Vlasti.“

Fabio Ciardi